

DAVID GRUBER

E-MAIL MANAGEMENT

AKTUALIZOVANÉ VYDÁNÍ

David Gruber

E-MAIL
MANAGEMENT

Aktualizované vydání

Zvládání záplavy textových zpráv - E-mail, SMS...

PŘÍČINY KAŽDODENNÍ ZÁPLAVY

V dobách ještě docela nedávných a mnoho staletí předtím bylo obdržení nějaké textové informace od vzdáleného člověka svátkem. Vzácností.

Proč?

Protože vytvořit takovou zprávu chtělo námahu a čas. Vzít čistý papír, popsat jej ručně nebo na mechanickém psacím stroji, vložit do obálky, zalepit, ofrankovat poštovní známkou, napsat na správné místo obálky adresáta a na jiné správné místo odesílatele... a pak zanést do nejbližší z poštovních schránek, které byly donedávna na každém rohu. A kdo měl sdělení důležitější, úřední, s požadavkem větší jistoty, že to adresátovi dojde, ten musel poslat dopis **doporučeně**. Tedy znovu obě adresy vypsat na podací lístek, zajít na poštu, vystát frontu u okénka, zaplatit vyšší poplatek než za obyčejné psaní.

A poslat dopis dvaceti lidem znamenalo drtivou většinu těchto úkonů opakovat dvacetinásobně!

Dovolte jednu ilustrující příhodu z první ruky, z mé vlastní praxe:

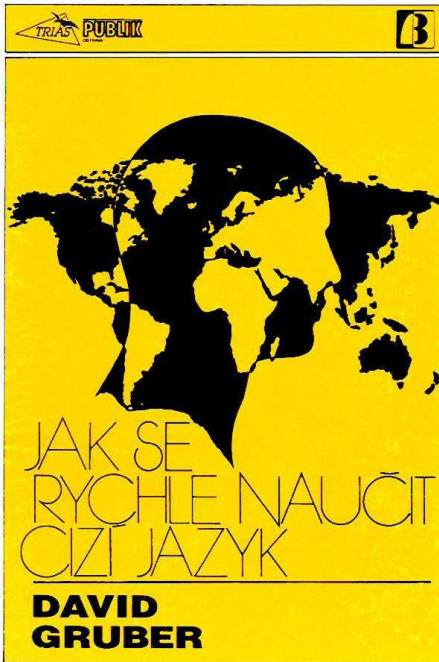
*V květnu 1990 mi v deníku Práce vyšel malinkatý, třináctiřádkový článek o tom, že jsem vydal brožurku **Jak se efektivně učit cizí jazyk**. Zakladatelský spisek nové vědy lingvopedie. Jeden článkuček zastrčený na velké stránce novin kdesi na málo čtivém místě. Končil slovy, že lidé si mohou o brožurku na dobírku napsat tam a tam a že na letošní dovolené*

už mohou těžit z výhod toho, že si ji prostudují a zachovají se podle mých rad. Ohlasů bylo na tu dobu typické množství – do čtyř dnů po vyjití několik desítek tisíc, do týdne od vyjití pak počet papírových dopisů a korespondenčních lístků s žádostí o zaslání dosáhl počtu čtyřicet tisíc (číslem 40 000). Když to pošta přivážela k nám domů, byl jsem v práci – a tak do dali důchodkyni sousec v bytě pod námi. Když jsem domů přišel, sousecka mi s vyvalenýma očima nosila na chodbu tašky sít'ovky napěchované těmi dopisy a lístky. Další a další a další...

Co dělat? Najal jsem čtyři studentky z maturitního ročníku obchodní akademie, ty se přidaly ke mně a mému asistentovi, nakoupili jsme potřebné věci a vše rozložili po stolech a podlaze jedné větší místnosti. A pak vždy: Vložit brožuru do obálky, zalepit ji, popsat ji, dále vyplnit dobírkovou poštovní poukázku jedenkrát adresou odesílatele a čtyřikrát adresou mojí, poskládat tu poštovní poukázku na čtvrtiny, přilepit ji k obálce čtyřmi úzkými proužky lepicí pásky, aby ji adresát mohl bez poškození od obálky oddělit... a hodit výsledek na stále se zvětšující hromadu. A pak auto, pošta... Ta brožura tehdy stála 11,- Kčs, dobírkové poštovné bylo masné – 4,- Kčs.

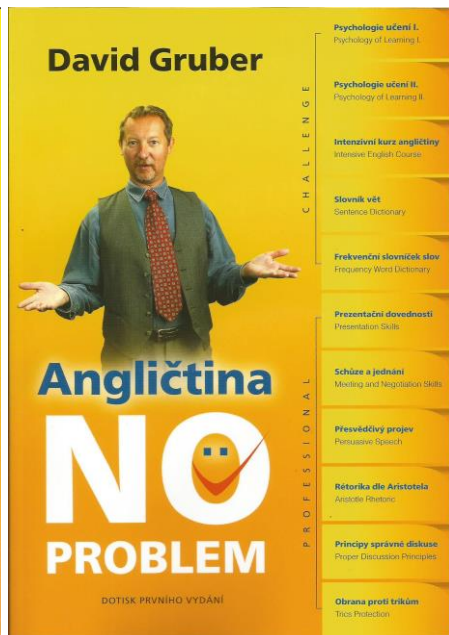
Jmenovaná knížka se s dalšími vydáními stále zvětšovala, do dnešní doby vyšla v deseti vydáních v řadě dotisků, byla publikována v pěti jazykových verzích (česky, slovensky, anglicky, německy, polsky), v prodejnosti na světové výstavě Expolingua Praha 1992 na celé čáře porazila jazykové pomůcky i z tak renomovaných zdrojů jako Oxford neb Cambridge. Později se k ní přidal i vlastní kurz a nauka měkkých dovedností v cizím jazyce. Prostě – superbestseller, který by žádná naše slušná jazyková škola neměla obejít a měla by ji vřele doporučovat všem

svým studentům. Rozhodně by neměla její existenci před adepty zvládnání cizích jazyků tajit.

Slušné zvládnutí cizího jazyka je vždy podloženo tvrdou prací, odříkáním. Kdo tvrdí, že se to dá obejít, s tím nesouhlasíme. Námaha, nejednou krutá, se však dá stisknout do mnohokrát kratšího období, než bylo dosud běžné. A dá se podstupovat s úsměvem na rtech, zápalem, nadšením a chutí jako ta nejpříjemnější činnost. Abych měl z něčeho desetkrát větší užitek než jiný, nemusím být desetkrát rychlejší. Stačí být o chloupek rychlejší než

Takže – takto pracně to vypadalo v textové komunikaci mezi vzdálenými lidmi ještě před pár lety. Jak samozřejmé to donedávna bylo a jak hodně se v historicky velmi krátké době změnilo! Kdyby si dnes třeba tuto e-knihu **Zvládnání záplavy textových zpráv** objednálo čtyřicet tisíc čtenářů, neměl by s tím distributor (prodejní portál e-knih) zdaleka tolik práce. A že takovýto, ba mnohonásobný počet lidí u nás tuto e-knihu potřebuje, o tom jsem pevně přesvědčen. A nejsem s tím přesvědčením zdaleka sám.

Dříve tedy bývalo textových zpráv mezi vzdálenými lidmi málo. Jejich přijetí a čtení neobtěžovalo, nebylo žádným významným zdržením člověka.

Dnes se odešle textová zpráva, zejména tedy e-mail nebo SMS, levou zadní. Stejně tak se levou zadní vystaví textová informace na sociální síti, na různých blogových portálech i jinde – a další kousky textů ještě člověka vyruší z práce (nebo z odpočinku) a vtíravě oznamují, že tam a tam je nový text. Čtěte! Sdílejte! A když nechcete číst, musíte to nechtění dát najevo aktivním kliknutím. Čili další vyrušení vašich myšlenek, vaší koncentrace nebo relaxace.

Záplava textů souvisí s jedním z nejznámějších psychovzorců, s **psychovzorcem lidského ega**. Kdo někam posílá své texty, cítí se důležitý. Kdo má na ty texty reakce, cítí se důležitý ještě více. A pocit důležitosti je pohlazením lidského ega, je společným jmenovatelem většiny lidských přání a potřeb, když jsou uspokojeny ty základní existenční fyziologické.

A ještě jedna ilustrující příhoda z první ruky, z vlastní praxe, tentokrát už přímo o záplavě e-mailů:

*Byl jsem požádán o vedení kurzů a následné individuální konzultace přímo na téma **Zvládání záplavy e-mailů**. Bylo to už hluboko v 21. století, objednatelkou byla Komerční banka, konkrétně ta její divize, která zahrnovala okresy Nový Jičín, Vsetín a Přerov. Pracovníci (častěji pracovnice ženy) těch poboček a expozitur padali únavou pod záplavou e-mailů, především z ústředí své banky. Tedy těch, které nutně museli číst, studovat. Nejvíce stresová bývala situace u malých expozitur v zastrčených obcích, kde bylo jen pár zaměstnanců na všecku práci. Svůj problém mi opakovaně popisovali takto: Dříve – jeden nový pokyn (přípis, směrnice, nařízení, inovace různých podmínek...) jednou za dlouho. V ústřední si*

s tím museli dát pečlivou práci, protože případná oprava nějaké chyby by byla namáhavá a zdlouhavá. Dnes – pošlou deset stránek e-mailem, za dva dny si vzpomenou, že musí udělat malou opravu, ztracenou v textu ale klíčově důležitou, a pošlou to celé e-mailem znovu. Hledat tu detailní změnu znamená číst celých deset stránek znovu. „Otevíráme banku v devět a dříve jsem chodila na půl devátou a pohodlně stihla vše připravit,“ svěřila se mi sympatická vedoucí malé expozitury v zastrčeném koutu Valašska. A pokračovala: „Dnes chodím na půl osmou a hned zkraje hodinu pročítám e-maily. Zavíráme v pět, ale mnohé e-maily si vytisknu a čtu je ještě doma. Někdy i večer v posteli. Manžel mi nadává ‘ zase ty tvoje e-maily’! Už se to skoro nedá vydržet!“

Podobné problémy dnes mají desetitisíce, ba statisíce lidí. A pro ně je tato e-kniha.

Nebude dlouhá. Není totiž větší blbost než zahlcenému člověku, který kvůli každodenní záplavě e-mailů nestíhá a šetří každou minutou, nabízet jako lék další hodiny čtení něčeho.

Takže – opět vás čeká „jen“ kostka – tj. maximum užitečného za minimum času. Ale slibuji, že v závislosti na vaší zpětné vazbě po čtení – na vašich e-mailech, telefonátech, připomínkách na kurzech – ji budu rozšiřovat. Ovšem jen v takové míře, v jaké si to budete přát vy, e-mailující lidé.

Věnuji se e-mail managementu profesionálně nejdéle v této zemi. E-mail management se samovolně a logicky stával stále větší a větší součástí mých kurzů racionálního čtení, tak jak již brzy po roce 1990 postupně ubývalo papírových dopisů a přibývalo těch elektronických.